

Частина 2 статті 52 Закону України „Про авторське право і суміжні права” визначає, що компенсація за порушення авторського права повинна здійснюватися у розмірі від 10 до 50 000 МЗП.

Відповідно до пункту 1.4 „Інструкції про порядок накладення і стягнення штрафів за порушення санітарного законодавства”, затвердженої наказом МОЗ штраф за порушення санітарного законодавства встановлюється у розмірі від 1 до 12 МЗП – для громадян, від 6 до 25 МЗП – для посадових осіб.

Плата за видачу ліцензії на провадження певних видів господарської діяльності відповідно до пункту 1 постанови КМУ „Про термін дії ліцензії на провадження певних видів господарської діяльності, розміри і порядок зарахування плати за її видачу” встановлюється у розмірі 20 МЗП за видачу ліцензії на виготовлення парфумерно-косметичної продукції з використанням етилового спирту, 1 МЗП – за усі інші ліцензії.

Отже, робимо висновок, що МЗП на підставі відповідних нормативно-правових документів застосовується у багатьох сферах та напрямках економіко-правового регулювання в нашій державі, зокрема, вона виконує роль базового рівня, а також використовується як еталон для соціального забезпечення громадян.

Література.

1. Кодекс законів про працю України // Електр. ресурс. - [Цит. 15. 07. 2010]. - Доступний з: <<http://www.rada.gov.ua>>.
2. Про оплату праці: Закон України від 24 березня 1995 р. // Електр. ресурс. - [Цит. 10. 09. 2010]. – Доступний з: <<http://www.rada.gov.ua>>.

СТРАТЕГІЧНИЙ НАПРЯМОК ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИРОБНИЦТВА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР В УКРАЇНІ

**ЦІВИНА В.А.,* СТУДЕНТКА,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

На сьогодні склалися такі умови, що ринок України диктує надзвичайно жорсткі правила для підприємців, особливо тих, які займаються сільським господарством. Адаже ця підприємницька діяльність вважається найризикованішою справою. Спостерігаємо відсутність доступного кредитування сільськогосподарських

---

* Науковий керівник – Павлюк О.В., асистент

підприємств з боку фінансових установ України. Щодня сільгоспвиробники стикаються з новими і новими проблемами. Особливо болючими питаннями є ціна на паливно-мастильні матеріали, мінеральні добрива, насіння, засоби захисту рослин, високі ціни на сільськогосподарську техніку. Тож кожний новий крок у подальшій справі має бути чітко обґрунтований, бо найменші помилки можуть спричинити небажані результати.

Одним із стратегічних напрямків підвищення ефективності виробництва сільськогосподарських культур є використання нульового обробітку ґрунту – технологія No-till, що дозволяє мінімізувати витрати на обробіток землі, шляхом використання більш продуктивної техніки та відмови у технологічному процесі вирощування сільськогосподарських культур від оранки землі, що за поглядами науковців призводить до зниження якості ґрунту. Необхідно мати власний підхід до технології No-till та мінімального обробітку. Щоб перейти на No-till, насамперед потрібно придбати імпортну техніку (трактори, сівалки, обприскувачі, розкидачі мінеральних добрив, ґрунтообробні комплекси та збиральні комбайни). І саме імпортну, бо техніка вітчизняного виробника не спроможна повністю задовольнити високу якість технологічних операцій.

Важливим моментом є дотримання поступового переходу на новітню технологію, тобто класичний-мінімальний-нульовий обробіток.

В Україні можна виділити кілька етапів у розробці і впровадженні реальної технології No-till. На першому етапі, в 70-ті роки було завезено кілька сівалок прямого висіву в науково-дослідні установи та обласні сільськогосподарські дослідні станції. Їхнє випробування не дало значних позитивних результатів, а ті що були так і залишилися майже не відомими не тільки виробникам, а й більшості науковцям країни. Випробовували сівалки, а не технологію, тому подальшої наукової роботи в цьому напрямі не здійснювали.

Другим етапом можна вважати проект поширення цієї технології, який проводила у Старобешівському районі Донецької області фірма «Монсанто» за підтримки держдепартаменту США. Але, на жаль, суспільство не було готове, виробництво не мало потреби, а наука не підтримала й не сприйняла нову технологію. Із завершенням фінансування роботи було припинено.

Третій етап упровадження даної технології в нашій країні пов'язаний з корпорацією «Агро-Союз», з ім'ям Володимира Дмитровича Хорошковського. Реальне впровадження технології на власних полях і широка діяльність із популяризації цієї технології дали свої результати. Хоча і відсутні точні статистичні дані про площу на

якій застосовують технологію No-till, але безпосередньо про інтенсивність її поширення можна судити з кількості сівалок прямого висіву, які придбали виробники України. Їх кількість уже сягнула за кілька сотень і обсяг продажів з кожним роком зростає.

Сьогодні технологія No-till найбільше відповідає соціальним, екологічним і агрономічним умовам ведення землеробства в Україні, в ній закладена можливість вирішення багатьох агрономічних, економічних, екологічних і соціальних проблем у галузі рослинництва країни. Звичайно технологія No-till як і будь-яка інша має свої переваги та недоліки.

Головними перевагами при використанні даної технології є :

- 1) зменшення водної ерозії;
- 2) досягається поступове підвищення в ґрунті вмісту органічних речовин і гумусу, оскільки поживні рештки залишаються на полі;
- 3) в умовах достатньої зволоженості підвищується використання елементів живлення, передусім фосфору. Поживні рештки зберігають ґрунтову вологу від випаровування;
- 4) ґрунти збагачуються на мікро- та мезофауну;
- 5) суттєво зменшуються витрати пального, відповідно, скорочуються і викиди в атмосферу двоокису вуглецю.

Але через наявність на поверхні поживних решток температура ґрунту навесні є нижчою на 3...5 градуси за температуру навколишнього середовища, через що етапи органогенезу польових культур зміщуються на пізніші строки, що призводить до затримки висівання ярих культур. Через насиченість посівного шару ґрунту поживними рештками може спричинити підвищення норм висіву на 15-25%. Складнішим стає контроль за забур'яненістю посівів, витрати на гербіциди можуть зрости на 15-100% залежно від культури та виду сівозміни.

Проте все частіше й частіше виникає питання щодо проблеми захисту ґрунтів та підвищення ефективності виробництва сільськогосподарської продукції. І саме система No-till буде забезпечувати накопичення вологи у ґрунті, а також за її допомогою ми зможемо отримати зменшення витрат на виробництво сільськогосподарської продукції

Загалом хочеться наголосити, що систему No-till можна застосовувати в усіх зонах України, за будь-яких погодно-кліматичних умов.

Отже, використання новітніх агротехнологій у сільському господарстві дозволить перейти вітчизняним підприємствам на новий рівень розвитку, підвищити ефективність виробництва та забезпечити збереження основного й найголовнішого ресурсу сільського господарства – землі.